

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 494. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640651584/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Derover tog Fanden sin Død, saa de, der vil høre om ham, maa gaa til Legenderne.

SOMMERNAT

Jeg hører i Natten to Stemmer tale. Den ene er jævn som en Landevej og tung og uden Klang som en Kværn, der maler. Den anden hører jeg, som bar Blæsten den ud fra en stor Skovs Dyb, og den er som Kildens Klunk i Kløfter og som et Ekko af alt levendes Lyd.

— Hvad vil du mig? siger Stemmen, der er tung og klangløs,
— dine Ord er Løgn, og jeg er led og træt af dig og dit.

— Hvorfor er du træt, og hvad løj jeg? spørger Stemmen,
der kommer som fra Skove.

— Du løj med Æventyr. Jeg søgte dem, og jeg gik mig træt
i en Ørken.

— Hvor søgte du?

— Overalt, i alle Døgnetts Kroge, alle Vegne, hvor jeg kom.

— Vis mig dine Hænder! siger Røsten fra Skoven og gaar
gennem Stilheden som et stort Vingefangs Sus.

— Mine Hænder — de er hvide, som min Dag er tom.

— Vis mig dem — vis mig Dragens Blod paa dine Hænder
og Prinsessens Ring.

Stemmen, der er som Landevejen, ler.

— Taler du endnu om Drager og Prinsesser, siger den. Jeg
traf ingen, jeg traf intet uden mig selv og min Søgen.

— Dig selv — og din Latter og din Graad.

— De løb i Sandet, jeg mindes dem ikke.

— Sig mig, hvad du mindes.

— Jeg mindes intet, intet uden Dage, der fulgte Urets Viser
Skiven rundt, Døgn efter Døgn den samme Skive rundt.